

F. t. l. vedr. bestyrelse for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering m.v.

indgå i overvejelserne om fastsættelse af en eventuel deltagerbetaling. Det vil afhænge af udformningen heraf, om denne gebyrtype fortsat er relevant.

Til nr. 21-22

Tilskud til befordringsudgifter ved deltagelse i AMU samt tilskud til kost og logi ved indkvartering i forbindelse hermed efter AMU-lovens §§ 59-60 administreres i dag af deltagerens arbejdsløshedskasse, arbejdsformidlingen og uddannelsesstederne efter regler fastsat af arbejdsministeren. Det drejer sig nærmere om beregning og udbetaling af de nævnte tilskud samt eventuelle tilbagebetalingskrav som følge af beløb, der uberettiget er modtaget.

AMU-lovens overførelse til Undervisningsministeriet indebærer, at undervisningsministeren er ansvarlig for lovgivningen og de bevillinger, der er afsat til de pågældende ydelser på finansloven.

Det er derfor foreslået, at undervisningsministeren i fremtiden efter forhandling med beskæftigelsesministeren kan bestemme, at administrationen af befordringstilskud varetages af deltagerens arbejdsløshedskasse eller arbejdsformidlingen. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsløsheds-kassernes og arbejdsformidlingens administration m.v. efter forhandling med beskæftigelsesministeren.

Tilskud til kost og logi udbetales af uddannelsesstederne efter regler fastsat af undervisningsministeren.

Det er hensigten at fortsætte den hidtidige administration på de nævnte tilskudsområder, dog således at ansvaret for regeludstedelse samt tilsyn og kontrol med arbejdsløsheds-kassers og arbejdsformidlingens administration på dette område i fremtiden ligger i Undervisningsministeriet. Tilskud til befordring, kost og logi og administrationen heraf vil blive inddraget i overvejelserne i fase 3, jf. de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede § 62 er en sammenskrivning af de gældende §§ 62-63 i AMU-loven i lyset af ovennævnte.

Til nr. 23

Ændringen er en konsekvens af ressortomlægningen mellem Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet.

Til nr. 24-27

I dag er der adgang til at klage over en række afgørelser i henhold til AMU-loven til Arbejdsmarkedets Ankenævn. Det drejer sig om afgørelser om afslag på optagelse på AMU, om befordringstilskud og om tilskud til kost og logi samt om tilbagebetaling af sådan-

ne tilskud (individer) samt afgørelser om udbud af AMU (offentlige uddannelsesinstitutioner/private).

Det foreslås på linie med ændringerne i nr. 21-22, at klage over afgørelser vedr. de nævnte tilskudsordninger fortsat behandles af Arbejdsmarkedets Ankenævn. De nærmere retningslinier for den praktiske fremgangsmåde i forbindelse med indgivelse af klage vil blive fastsat efter aftale med beskæftigelsesministeren, hvorunder Ankenævnet hører.

Det foreslås samtidig, at ankenævnet ikke længere skal være klageinstans for de ikke-tilskudsrelaterede afgørelsestyper. Konsekvensen af ændringen bliver bl.a., at der ikke længere kan klages over undervisningsministerens afgørelser om udbud af AMU i henhold til AMU-lovens §§ 17 og 22. Det samlede udbud på voksen- og efteruddannelsesområdet indgår i overvejelserne om institutionsstrukturen i fase 2, og i den forbindelse vil spørgsmålet om klageadgang indgå.

Derudover foreslås der indsat en ny bestemmelse i AMU-loven - § 66 a - om klage over afgørelser truffet af en uddannelsesinstitution eller en privat udbyder af AMU. Bestemmelsen giver undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, i hvilket omfang afgørelser efter loven, der træffes af en uddannelsesinstitution eller en privat udbyder, kan indbringes for ministeren. Det vil bl.a. kunne dreje sig om afgørelser om optagelse.

Til § 3

Lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (ÅU-loven)

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger om aktivitetslofter.

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i ÅU-loven om adgangen til at fastsætte aktivitetslofter (optagelsestal) udvides til at omfatte alle aktiviteter under åben uddannelse (ÅU), der er omfattet af AUF-bestyrelsens rådgivning i henhold til § 3 i AUF-loven. Herved vil det ikke længere være nødvendigt med en særlig tekstanmærkning på finansloven som nr. 143 på finansloven for 2001.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvens af ændringerne i nr. 3 og 4.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel. Det punktum, som udgår, affattes på ny ved nr. 4.